

Prof. Jacek Radomski
Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna
im. Ludwika Solskiego w Krakowie
Filia we Wrocławiu

Wrocław, 30.08.2017 r.

Ocena dorobku artystycznego i pedagogicznego oraz rozprawy pt. „Pan Lebrun i sąsiedzi. Powoływanie rzeczywistości scenicznej poprzez dialog w dramacie *Napis Geralda Sibleyrasa*” Pana mgr Macieja Więckowskiego w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuk teatralnych.

Magister Maciej Więckowski jest absolwentem Wydziału Aktorskiego Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, którą ukończył w roku 2005 uzyskując tytuł magistra sztuki z wynikiem bardzo dobrym. W latach 2005 – 2007 był aktorem Teatru Nowego w Warszawie, 2007 – 2009 Teatru Powszechnego w Łodzi. Od 2006 roku pełni obowiązki asystenta Akademii Teatralnej w Warszawie na Wydziale Aktorskim.

Dorobek artystyczny

Już podczas studiów w Akademii Teatralnej w Warszawie, Maciej Więckowski z powodzeniem wystąpił w dwóch przedstawieniach dyplomowych, tworząc interesujące postaci, nagrodzone nagrodą specjalną na 23 Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi w 2005 roku. Tak się złożyło, że byłem świadkiem tych wydarzeń, uczestnicząc w Festiwalu w Łodzi jako prorektor PWST w Krakowie, filii we Wrocławiu. Maciej Więckowski zagrał rolę Henryka w przedstawieniu „Ślub” w reż. prof. Waldemara Śmigasiewicza oraz rolę Michała Kostylewa w przedstawieniu „Przerwana pieśń” w reż. prof. Wiesława Komasy. Praca w dwoma wybitnymi twórcami teatralnymi w spektaklach dyplomowych przyczyniła się do zdobycia cennych doświadczeń i ujawniła talent oraz umiejętności zawodowe młodego aktora.

Kolejne role Macieja Więckowskiego świadczą o jego dużych możliwościach aktorskich, popartych wszechstronnymi umiejętnościami warsztatowymi. W wykazie repertuarowym Maciej Więckowski wymienia wiele ról, które składają się na imponujący dorobek artystyczny. Dla przykładu można wymienić: rola Krzysztofa w spektaklu „Gdzie jest pies pogrzebany” w reż. Adama Hanuszkiewicza. Na temat roli Krzysztofa Janusz Kowalczyk w Rzeczypospolitej pisze w następujący sposób: „Krzysztof – udany debiut Macieja Więckowskiego, absolwenta Akademii Teatralnej w Warszawie – wszystkie informacje przyjmuje i tłumaczy wprost, z dziecięcą naiwnością. Metafory typu „rzucić okiem”, są dla niego absurdem i abstrakcją. Kiedy ojciec zabraniał mu wścibiać nos w cudze sprawy, zarzuca mu niekonsekwencję – sam, jako konserwator broilerów wchodzi przecież do cudzych mieszkań. Dlaczego zabrania synowi zachowań, które sam stosuje? Najwięcej uwagi poświęca jednak tropieniu sprawy bestialskiego zabicia psa widłami. Widowisko rozgrywane na najwyższych

WYDZIAŁ AKTORSKI

Wpłynęło dn. 4.09.2017
L. dz. 45/P/09/17

emocjonalnych obrotach, miejscami liryczne i czułe, miejscami brutalne, uczy poszanowania odmienności. Jest też doskonałym punktem wyjścia do dyskusji o granicach tolerancji i sposobach ich okazywania”.

Kolejne role to rola Anioła w spektaklu „Szlachcica pocziwego portret własny” w reż. Waldemara Śmigasiewicza, rola Tomka Sawyera w spektaklu „Tomek Sawyer – trzeba umieć sobie radzić” w reż. Piotra Ziniewicza, rola Chłopaka z rowerem w spektaklu „Pamiętajcie o ogrodach” w reż. Julii Wernio, rola Adama w spektaklu „Roszada” w reż. Macieja Wojtyszki i Pawła Aignera, rola Mikołaja w spektaklu „Zbrodnia i Kara” w reż. Waldemara Śmigasiewicza, rola Padron Toni w spektaklu „Awantura w Chioggi” w reż. Waldemara Śmigasiewicza.

Wymienione prace artystyczne świadczą nie tylko o talencie Macieja Więckowskiego, ale również o umiejętnym doborze środków wyrazu, interpretacji oraz charakteru postaci.

Osobnej ocenie podlega rola Pana Lebruna w spektaklu *Napis* Geralda Sibley'asa, przedstawiona jako dzieło artystyczne w przewodzie doktorskim, w reż. Norberta Rakowskiego w teatrze im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu w 2011 roku. Rola trudna, skomplikowana psychologicznie, oparta na emocjach, wyrażających się głównie w ekspresji werbalnej. Bohater grany przez Macieja Więckowskiego to misternie ukształtowana postać, składająca się z różnych zachowań, postaw i temperamentów. Pan Lebrun w interpretacji Macieja Więckowskiego jest tragiczny, komiczny, pełen humoru, patosu, satyry i ironii. Maciej Więckowski posiada ukształtowaną osobowość aktorską i odznacza się dużą elastycznością i plastycznością w budowaniu postaci scenicznej. Ten psychologiczny proces budowania roli wpływa na różne sposoby interpretacji i posługiwania się dialogiem. Właśnie słowo, z wszelkimi znaczeniami i podtekstami jest bardzo istotne w postaci Pana Lebruna. Słowo buduje nastrój, tworzy atmosferę napięcia i sugestię. Maciej Więckowski w swojej pracy zawodowej odwołuje się do wybitnych przedstawicieli teatru, nauki i sztuki. To godne podkreślenia. Wśród wielu nazwisk umieszczonych w bibliografii, znalazło się nazwisko księdza profesora Józefa Tischnera i jego dzieło „Filozofia dramatu”. Chciałbym przytoczyć w tym miejscu fragment tego dzieła, który w oczywisty sposób odnosi się do pracy aktorskiej Macieja Więckowskiego: „Interpretacja człowieka, jego relacji z innymi w kategoriach spotkania, dialogu, wzajemności; błędzenie, kuszenie, potępienie, usprawiedliwia wiele zawartych w niej analiz poświęconych różnym postaciom zła, bo właśnie spotkanie ze złem sprawia, że człowiek szczególnie boleśnie doświadcza dramatyczności własnej egzystencji.”

Maciej Więckowski jest również aktorem filmowym. Zagrał w kilku filmach fabularnych, między innymi „W ciemności”, „Nogami w górę, głową w dół”, „Dla Ciebie i ognia”, „Nadzieja” oraz wielu serialach fabularnych, takich jak: „Belle Epoque”, „Na dobre i na złe”, „Czas honoru”, „W ciemności”, „Rodzina Zastępcza”, „Klan”. Maciej Więckowski wraz z czterema muzykami realizuje ciekawy projekt Niemy Movie, tworzący muzykę i dubbing na żywo, do klasyki kina niemego. Maciej Więckowski sprawdza się również jako artysta kabaretowy, co udowodnił udziałem w spektaklu „Kabaret”, w reż. Marka Pacuły w Teatrze Powszechnym w Łodzi. Dodatkowym obszarem działalności artystycznej Macieja

Więckowskiego są audiobooki. W tej dziedzinie ma spory dorobek w postaci nagrań powieści i opowiadań dla wydawnictwa Audioteka. Maciej Więckowski ma duże osiągnięcia w produkcji dubbingu. Używał swojego głosu w grach i filmach, m. inn.: Wiedźmin 3: Dziki Gon, Opowieści z Narnii, Lego Przygoda.

Role teatralne i filmowe, działalność w obszarze dubbingu, nagrania audiobooków, świadczą o wysokich umiejętnościach zawodowych Macieja Więckowskiego oraz twórczym podejściu do podejmowanych zadań.

Dorobek pedagogiczny

Pracę w Akademii Teatralnej w Warszawie Maciej Więckowski rozpoczął w 2006 roku na stanowisku asystenta prof. Aleksandry Górskiej w następujących przedmiotach: Elementarne zadania aktorskie, Sceny dialogowe, Sceny wierszem. W swojej pracy pedagogicznej Maciej Więckowski zwraca szczególną uwagę na rozwój świadomości studentów realizujących zadania aktorskie w kontekście refleksji teoretycznej oraz rozwoju własnych środków wyrazu aktorskiego. Ważny jest dla niego indywidualny, kreatywny rozwój studentów. Uważa, że taki efekt można osiągnąć stosując różnego rodzaju ćwiczenia, w tym rozwijanie umiejętności improwizacyjnych. W opisie działalności pedagogicznej wynika, że Maciej Więckowski wykazuje talenty dydaktyczne świadczące o jego kompetencjach pedagogicznych, pracowitości i umiejętnościach zawodowych.

Ocena pracy doktorskiej

W ramach przewodu doktorskiego Maciej Więckowski przedstawił rozprawę pt. „Pan Lebrun i sąsiedzi. Powoływanie rzeczywistości scenicznej poprzez dialog w dramacie *Napis Geralda Sibleyrasa*”. Promotorem pracy jest prof. dr hab. Waldemar Śmigasiewicz. Rozprawa jest owocem oryginalnych i interesujących przemyśleń przedstawionych w precyzyjny i konkretny sposób z pozycji doświadczonego aktora. Konstrukcja i treść rozprawy świadczą o bogatej wiedzy autora na temat teatru psychologicznego. Praca składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, podsumowania i bibliografii. Autor w bardzo ciekawy i obszerny sposób opisuje proces tworzenia postaci Pana Lebruna, podając przykłady inspiracji przydatnych do powstawania roli. Autor w szczególny sposób omawia i analizuje formy dialogu wykorzystane poprzez konwersacji na scenie.

W rozdziale pierwszy, pt. „Lebrun – przebieg roli”, Maciej Więckowski tworzy psychologiczny portret Pana Lebruna, w kontekście bohaterów dramatu. Rozdział drugi, zatytułowany „Lebrun – inspiracje” poświęcony jest analizie tekstu i sposobowi prowadzenia dialogu. W rozdziale trzecim, „Lebrun i sąsiedzi”, autor analizuje postawę społeczną Pana Lebruna i pozostałych postaci, nazwanych przez Macieja Więckowskiego bohaterem zbiorowym. Rozdział czwarty: „Lebrun i praca nad rolą” to osobisty

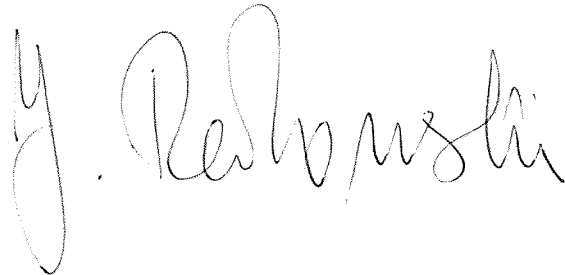
zapis pracy nad rolą, oparty o przemyślenia i doświadczenie aktorskie Macieja Więckowskiego. Jakie procesy myślowe, emocjonalne, socjologiczne, psychologiczne, zdecydowały o ostatecznym kształcie postaci Pana Lebruna.

Bogata i precyzyjnie dobrana bibliografia świadczy o bardzo dobrej orientacji Macieja Więckowskiego w dziedzinie teatru psychologicznego.

Reasumując, uważam przedstawioną rozprawę za bardzo cenną i pożyteczną.

Konkluzja

Na podstawie przedstawionego dorobku artystycznego i pedagogicznego oraz rozprawy pt. „Pan Lebrun i sąsiedzi. Powoływanie rzeczywistości scenicznej poprzez dialog w dramacie *Napis* Geralda Sibleyrysa” stwierdzam, że Pan Maciej Więckowski spełnia warunki do dalszych etapów postępowania w przewodzie doktorskim w dziedzinie sztuk teatralnych.

A handwritten signature in black ink, reading "J. Rehwinkel". The signature is written in a cursive, flowing style with a large initial 'J'.